

SLOVENŠČINA 19. STOLETJA (1836)

(bere dr. Irena Orel)

Janez Cigler: *Sreča v nesreči ali popisovanje čudne zgodbe dveh dvojčkov* (Ljubljana: Jožef Blaznik, 1836)

V v o d.

Bliso méfta L.... v' vafi , kjer je bila nekđaj imenitna delezh flovezha fuknarija ali fabrika, kjer fo shlahtno fukno tkali, in ga delezh po fvetu rasprodajali , je pred nékaj leti shivel dober pošhtèn pa tudi brumen junak. Franz „Svetín mu je bilo imé. Sgodej fo mu ftrafhi [!] pomerli, torej ni imel nikogar, de bi sanj bil fkerbel. Gofpod fuknarije ali fabrike , ga je is dobrote v' fholo pošhiljal tóliko, de fe je „Svetín brati in pijati navadil; potem je v' fuknarii delal, in fe vfih fuknarfkih dél nauzžil. Sraven navadniga fuknarfkiga déla je mogel „Svetin tudi vert obdelovati. Priden in prebrifane glave je bil „Svetin. Poleti je zéli dan vert obdelováł, po nozhi u ' fuknarii délal. Per vfih fvojih délih „Svetin nikoli ni molitve opuřtil, ampak pred vfakim délam in po vfakim délu je pokléknil in ponishno molil ; sato mu je Bog tudi frézho dal. V' malo letih je „Svetin toliko perflushil in pervarval , de fi je felifhe kupil, hiřho narédil in nékaj njiv perkupil. Gofpod fuknarije ga je sato slo obrajtal, in mu eniga dné rézhe: Franze! vfhezh mi je , de fi tako priden; vidim, de fi pomagafh. Narbolj vfhezh pa mi je, ki vidim, de nikoli s' hudobnimi tovarfhi ne potégneřh, fe le fvojiga dela dershířh, rad molířh in v' zerkev hodiřh; ako fi per volji, vsami mojo kuharzo Nesho sa sheno, ktéra je tudi pošhtena in brumna. Nima veliko dnarjev, pa je pridna , in jeřt ji bom tudi nekaj dal in pomagal. „Svetín je v' to hitro dovolil. Poklizhejo Nesho, ktéra fe je po fvojih ftariřhijh pijala Nesha Terpinz, in jo vprařhajo , ako bi bila dovoljna fe s' Franzetam sarozhiti. Nesho je v' to tudi rada dovolila, in v' fhtirih tednih fo shenitnino naredili. K' shenitvanji je tudi priřhel gořpodar fuknarije s' svojo gořpo , da fi je bil shlahtniga rodu. „Svetina fo vfí radi iméli.

Vir: Janez Cigler: *řrezha v' nesreřhi, ali Popiřvanje zhudne sgodbe dvéh dvojzhikov: Poduzhenje starim in mladim, révnim in bogatim.* na prodaj per Janesu Klemensu, bukvovesu natisnil Joshef Blasnik, 1836. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-D6M7GEE4>>

UVOD

Blizo mesta L...., v vási, kjer je bila nekđaj imenitna, deleč sloveča suknarija ali fabrika, kjer so žlahtno sukno tkali, in ga deleč po svetu razprodajali, je pred nekaj leti živel dober pošten pa tudi brumen junak. Franc Svetín mu je bilo imé. Zgodej so mu starši pomrli, torej ni imel nikogar, de bi zanj bil skrbel. Gospod suknarije ali fabrike ga je iz dobrote v šolo pošiljal toliko, de se je Svetín brati in pisati navadil; potem je v suknariji delal, in se vsih suknarskih dél naučil. Zraven navadniga suknarskiga dela je mogel Svetín tudi vrt obdelovati. Priden in prebrisane glave je bil Svetín. Poléti je céli dan vrt obdeloval, po noči v suknariji delal.

Per vsih svojih délih ni Svetín nikoli molitve opustil, ampak pred vsakim délom in po vsakem délu je pokléknil in ponižno molil, zato mu je Bog tudi srečo dal. V malo letih je Svetín toliko perslužil in privarval, de si je selišče kupil, hišo narédil in nékaj njiv perkupil. Gospod suknarije ga je zato zló obrajtal, in mu eniga dné réče: „France! všeč mi je, de si takó priden; vidim, da si pomagáš. Narbolj všeč pa mi je, ki vidim, de nikoli s hudobnimi tovarši ne potégneš, se le svojiga déla držiš, rad moliš in v cerkev hodiš. Ako si per volji, vzami mojo kuharco Nežo za ženo, ktéra je tudi poštena in brumna. Nima veliko dnarjev, pa je pridna, in jest ji bom tudi nekaj dal in pomagal.”

Svetín je v to hitro dovolil. Pokličejo Nežo, ktéra se je po svojih starših pisala Neža Trpinc, in jo vprašajo, ako bi bila dovoljna, se s Francetam zaročiti. Neža je v to tudi rada dovolila, in v štirih tednih so ženitnino naredili. K ženitovanji je tudi prišel gospodar suknarije s svojo gospó, de si je bil žlahtniga rodú. Svetína so vsi radi imeli.

Prečrkovanje: Irena Orel.